

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Tvende muntre

Krigsfange.

Seer I hvem der kommer her?

Nu ei Tid der er

Til at sørge meer!

Kristt Mod, Liv og Lystighed

Jeg i Krig og Fred

Fører med.

Man seer

Ei her

En Kavaleer

Med siin Maneer,

D nei!

Hos mig

Det Fine mærkes ei.

∴ En grov Krabat,

Som er parat

Til Alt, naar han bli'r desperat,

Er Eders Ven og Kammerat,

Den tappre Landsfoldat. ∴

V box 25:727

Siig hvad det iweien er!
 Jeg er kommen her
 For at hjaelpe Jer;
 Hor nu! hvor skal Slaget staae,
 Og kan stole paa,
 Jeg skal staae.
 Min Bei
 Man ei
 Kan spærre mig, —
 Den kender jeg;
 Blot frem-
 ad, frem
 Dg atter lige frem!
 ∴ Trods Ild og Vand,
 Dg Blod og Brand,
 Blot fremad Marsch, det skal gaae an;
 Thi Landsoldaten holder Stand,
 Dg staa's til sidste Mænd. ∴

Fremad, frem i lystig Tact,
 Selv mod Dvermagt
 Gaaer han uforsagt;
 Blot hans Bajonet man seer,
 Saa behoves der
 Ikke meer.
 Dg naar
 Han staaer —
 Gud hjaelpe den,
 Der Slaget faaer!
 Dg hver
 Især
 Af dem han kommer nær.

∴ Dg faaer han da
 En Kugle — ja
 Saa gaaer han dog jo peent herfra;
 Hans Afsted er et stolt Hurra,
 Hurra! Hurra! Hurra! ∴

Mel. Det hændte sig Sephta etc.

Det blæser jeg til, om i Kampen jeg faaer
 En Rift i min Kind eller Hage;
 Lidt Blod om der springer af huggede Saar,
 Lad springe — jeg nok har tilbage!
 Ved Hugget ei frit,
 Jeg bander vel lidt, —
 Den Sag paa mig selv faaer jeg tage.

Om Gangbeen jeg mister, som hændte kan let
 Paa Marken i rygende Dampe,
 Hvad har jeg da Tid til at see efter det?
 Fristt endnu paa Knæ vil jeg kampe;
 Naar lægt er mit Knæ,
 Med Gangbeen af Trø
 Jeg siden mod Fienden vil trampe.

Om Armen jeg mister, da er det fatalt;
 Men forend jeg mister dem begge, —

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Den gode Mand ærlig skal blive betalt,
Som Staalhaand paa mig turde lægge;
Men mangler min Arm!
— At hævne min Harm,
Med Stumpen jeg endnu skal pege.

Om Livet jeg mister, — hvad er det saa meer? —
I Kampen jeg falder med Vre;
Til stridende Landsmænd jeg suffkende seer,
Dg siger: Gud med Eder være!
Om ei mine Been
Hjembringes igjen,
Saa skal man dog Navnet hjembære.

Men kommer jeg hjem, og jeg lever den Dag,
Seg seer mine Venner med Glæde;
Ved Gjæstebuds Bord, under malede Tag,
Paa Bænkens det øverste Sæde;
Naar Stumperne dem
Seg viser da frem,
Af Glæde skal Vennerne græde.

Thronhjelm.
Trykt i Georg C. Petersens Officin.